MIELIPIDE

Yhtenä metsälain uudistamisen tavoitteena oli metsäluonnon monimuotoisuuden turvaaminen nykyistä paremmin. Lakiesitys ei tätä tavoitetta tue. **PANU KUNTTU JA LIISA ROHWEDER LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Kuluttaja on operaattoreiden armoilla

Asunto- ja viestintäministeri Krista Kiuru kehui lauantaina Ylen Ykkösaamussa langattomien verkkojen rivakkaa laajentumista. Hänen mukaansa niiden avulla koko kansa on pian nopeiden yhteyksien ulottuvilla.

Mutta mihin on unohtunut ministeriön tavoite sadan megan Suomesta? Parin vuoden sisällä, vuonna 2015, piti enintään kahden kilometrin päässä jokaisesta kotitaloudesta olla sadan megan yhteyden mahdollistava valokuitu- tai kaapeliverkko.

Valokuitu- ja kaapeliverkko on turvallisin vaihtoehto tietoliikenteeseen. Se tiedetään. Kukaan ei maassamme tunnu oikein olevan huolissaan jatkuvasti lisääntyvien langattomien verkkojen aiheuttaman säteilyn terveysriskeistä.

WHO eli Maailman terveysjärjestö on luokitellut radiotaajuuksisisen pulssimaisen säteilyn mahdollisesti syöpää aiheuttavaksi. Samaan kategoriaan se on määritellyt tupakan ja asbestin.

Samaan aikaan kuin puhutaan uuden 4g-verkon rakentamisesta, näytään operaattoreiden keskuudessa iloittavan lankapuhelinverkon riisumisesta. Niin Sonera, Elisa kuin muutkin operaattorit ovat viime vuosina aktiivisesti purkaneet lankalinjoja maakunnista, nostaneet hintoja eikä lankalinjaa enää välttämättä saa vaikka haluaisikin. Uudet kerrostalotkin jäävät yhä useammin ilman lankapuhelinmahdollisuutta.

Missään ei puolusteta lankapuhelinta kännykkää käyttövarmempana ja terveellisempänä yhteydenpitovälineenä. Olisi jo korkea aika tunnustaa julkisesti kännykänkäytön ongelmat ja ryhtyä kehittämään terveempiä käyttötapoja ja puhelimia.

Jokaisen pitäisi lukea matkapuhelimensa turvaohjeet sekä nyttemmin myös autojen turvaohjeet, niissä kun kehotetaan puhumaan kännykkään vain ulkoisen antennin kautta. Minut herätti oman nokiani ja skodani turvaohjeet. Puhelimeeni olen hankkinut vahvasti rajoittavan ulkoisen luurin.

KIMMO HAIMI

Mihin on unohtunut ministeriön sadan megan Suomi -tavoite, Onerva Hintikka kysyy.

Autossa puhumattakaan junissa en enää puhu puhelimeen.

Itse jo kolmisenkymmentä vuotta kännykkää käyttäneenä olen tajunnut sen vaikuttavan terveyteeni. Kun sitten lähdin hankkimaan uudelleen lankalinjaa, operaattorini ilmoitti, ettei niitä enää asenneta, vaikka entiset kuparilinjat ovatkin tallella. Näin sanottiin kahdessa eri asiakaspisteessä. Kun en uskonut, soitin pääkonttoriin, jossa sanottiin että kyllähän sen vielä saa. Sain lankalinjan ja olen tyytyväinen käyttäjä.

Onko liikenne- ja viestintäministeriö operaattoreiden juoksupoika? Kun vielä vuosi sitten heidän sivuillaan komeasti esiteltiin Suomi 100 megaa -tavoitetta, nyt siitä ollaan hiljaa ja kuituverkkojen sijaan operaattorit aikovat asentaa langattomia, huomattavasti alle sadan megan verkkoja, jotka vaativat säteilyä lisäävän linkin lähes joka talon katolle. Kuitenkin kuituverkot ovat turvallisia niin tiedonsiirron kuin säteilynkin kannalta.

Suomen sanotaan olevan edelläkävijä näissä asioissa. Näin ei kuitenkaan ole, sillä kuluttaja on operaattoreiden armoilla niin kuin näyttää olevan ministeriöt ja alan tutkimuskin. Niitä viedään kuin pässiä narussa. Kuka päättää, mihin tukiasemia saa pystyttää ja kuka vastaa ettei säteilyhaittoja niistä tule?

Maanviljelijänä olisin erityisen huolissani asumusten ja karjasuojien lähelle pystytetyistä tukiasemista. Ja kuka puolustaa kuluttajaa, kun terveys on uhattuna säteilyn vuoksi? Maamme terveysviranomaiset kun eivät vieläkään tunne sähköyliherkkyyttä eikä herkistyneillä kansalaisilla ole sosiaaliturvaa.

Onerva Hintikka
Espoo

Onni

Onneksi on Maaseudun Tulevaisuus. Siitä saa vielä kukkamullan vaihtoon tarvittavan kompostipussin Hesan kerrostalossa. **Paula**

Palautetta

Kiitos kansanedustaja Mikko Alatalolle petokannanotosta ja ihmisen puolustamisesta. **Sakari**

Ayrshiresta! Hyvin sanottu Anni Tiura. Ay on kadotettu ja tilalle jalostajat tuoneet Viking Redin. Meitä viedään kuin pässiä narussa, Faba hoi. **Vellu**

Annille. Minä näen joka päivä aitoja ayrshirejä omassa navetassa. On Littoisten, Strömman, Ylikylän, Kankareen, Veitakkalan, Riihiviidan, Forssan suvut. **Jallu**

Ei Kataisen huolena ole Ahvenanmaan kuntauudistus. Heillä on oma maakuntahallinto joka hoitaa asian, jos tarvetta on. **Autonomia**

Olipa Avissa asennevammainen virkamies, kun navettaa vertaa jätteenkäsittelylaitokseen. **Ei nimimerkkiä**

Alkuperä

Tiloillemme on jo vuosia ollut selvää, että ruoan alkuperä löytyy paketista. Joku pisti EU:ssa rahoiksi halvalla hevosenlihalla. **Ei nimimerkkiä**

Eikö Evirassa tiedetä, mitä tuontilihalla pelleillään. Heti kyllä tiedetään, jos tuottajalta putoaa merkki. **Laihia**

Isäntiä ja emäntiä

Niin luulin minäkin isännän rinnalla emännäksi meneväni, mutta jouduinkin isännän perään elätiksi. En olisi halunnut avioeroa, mutta en jaksa enää. **Ei nimimerkkiä**

Emäntien pitää vaatia oma osansa jo tilalle tullessaan. Meillä spv-lainat 50/50 ja yhteinen tili sekä keskinäinen testamentti. **Tasa-arvoa**

Maan alle

Helsinki luulee pääsevänsä pelottavaa lunta pakoon rakentamalla maan-ja merivedenpinnan alle. Tuleeko karhu vastaan, kun lähdetään sutta pakoon? **Ei nimimerkkiä**

Alvista

Jotkut puun myyjät eivät ymmärrä että ostajahan sen alvin maksaa. Se siis maksetaan kauppahinnan päälle ja on vain ”lainassa”myyjällä. **Ymmärrystä**

Oikea hinta?

Markka-ajan lopulla mäntytukista sai 305 markkaa. Nyt hinta 55 euron tietämillä. Kuinka paljon halvemmalla pitäisi antaa, että teollisuus oli tyytyväinen? **Upe**

Sahurit. Metsänomistaja maksaa puunmyynnistä alvin+pääomaveron+usein perintöveron ja varainsiirtoveron. 50 euroa kiintokuutio sadan vuoden kasvatus -60 prosentin verot =Metsätulo. **Mitkä tuet?**

Susista

Petotutkija Heikkinen on oikeassa. Sudet käyttäytyvät lajilleen tyypillisesti. Sudensuojelijat sensijaan eivät. **PJ**

Uusin päivähoitomalli: susipäivähoito sisällä. **Köyliön malli**

Hevosista

Hevoset teurastamolle tai raatokeräilyyn, ei monttuun ainakaan pohjavesialueella. **Ei nimimerkkiä**

Polttoainetta

Fossiilisille polttoaineille ei löydy kannattavaa vaihtoehtoa. Meidän elämäntapa, fossiilikapitalismi, vetelee viimeisiään. **Hyvä vai paha**

Kivihiiltäkö? Hallitus hoi, olisiko aika tarttua toimiin pelastaakseen suomalainen energiantuotanto. **Ojasta allikkoon**

Metsälain turvattava monimuotoisuus

Esitys uudesta metsälaista on valmistunut ja se on lähetetty lausuntokierrokselle.

Maa- ja metsätalousministeriö (MMM) tilasi metsälakia valmistelleen työryhmän mietinnön valmistumisen jälkeen arvion lain vaikutuksista Suomen ympäristökeskukselta, Metsäntutkimuslaitokselta ja Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiolta.

Asiantuntija-arviointi kiinnittää huomiota samoihin metsälakiesityksen kohtiin kuin WWF Suomi ja ympäristöministeriö eriävissä mielipiteissään.

Arvioinnissa todetaan yksiselitteisesti, että metsälain muutosehdotus kokonaisuutena heikentää metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamista verrattuna voimassa olevaan metsälakiin.

Arvioinnin valmisteli 28 asiantuntijaa ja se perustuu alan parhaaseen tutkimustietoon. Arviointi perustui satoihin julkaistuihin tutkimustuloksiin.

Vaikuttaa siltä, että tulos oli tilaajan kannalta epämiellyttävä, sillä MMM tyrmäsi arvioinnin todeten sen sisältävän virheitä ja epäjohdonmukaisuuksia.

Toisaalta MMM on todennut, ettei tarvetta muutoksille ole, kun valmistelevan työryhmän enemmistö oli lakiesitykseen tyytyväinen. Metsien monimuotoisuudesta ja luontoarvoista kiinnostuneiden suomalaisten on oikeus tietää, mihin tutkimuksiin MMM perustaa luonnon monimuotoisuuden turvaamisen metsälakiesityksessä, kun arvovaltaisen asiantuntijajoukon arviointi ei kelvannut.

Yhtenä metsälain uudistamisen tavoitteena oli metsäluonnon monimuotoisuuden turvaaminen nykyistä paremmin. Lakiesitys ei tätä tavoitetta tue.

Suomalainen metsäluonto tarvitsee vahvaa lainsäädäntöä, sillä huolestuttava määrä metsiemme lajeista ja luontotyypeistä on uhanalaisia. Metsälaki on ainoa kaikkia metsänomistajia ja talousmetsiä sitova säädös.

Nyt säädettävä metsälaki vaikuttaa pitkälle tulevaisuuteen siihen, mitkä ovat metsien käsittelyn vähimmäisvaatimukset Suomessa. MMM:n on otettava vakavasti arvioinnin tulos ja kehitettävä lakiesitystä sen perusteella.

KARI SALONEN

Suomalainen metsäluonto tarvitsee vahvaa lainsäädäntöä, Panu Kunttu ja Liisa Rohweder kirjoittavat.

Panu Kunttu
metsäasiantuntija
WWF Suomi

Liisa Rohweder
pääsihteeri
WWF Suomi

Miksi lauhdevoima lasketaan mereen?

Ydinvoiman tuotannossa syntyy valtavat määrät eli jopa kolmannes ”hukkaenergiaa” lauhdelämmön muodossa. Missään suomalaisessa ydinvoimalassa tätä energiaa ei oteta hyötykäyttöön. Se on älytöntä uraanin pelkoa tai sitten ei ole keinoja sen talteenottoon. Turbiinien jäähdytysvesi pumpataan mereen. Siellä paikallinen eliökanta kokee shokin.

Miksi sitten tätä suunnatonta energiavirtaa ei oteta lämmönvaihtimilla talojen ja teollisuuden lämmitysenergiaksi?

Lämmönvaihtimet toimivat niin, että niissä kiertävä vesi ei ole missään yhteydessä turbiineista tulevaan kuumaan veteen. Luulisi olevan maailman yksinkertaisimman homman tehdä maaperään kyllin suuret lämpöeristetyt altaat, joihin pumpatusta lauhdevedestä otettaisiin energia lämmönvaihtimilla talteen.

Tällä tavalla voitaisiin lämmittää kaikki Pyhäjoen talot. Lisäksi lämmöllä olisi mahdollisuus ekologisesti ilman pienintäkään saastetta ja edullisesti tuottaa kasvihuoneissa koko seutukunnan tarvitsema vihannessato. Tässä energiassa ei ole tippaakaan säteilyä. Nyt olisi voimaosakeyhtiö SF:llä mainio tilaisuus ehdottaa tämän vuoden suunnittelun aikana toimittajilta sellaista ratkaisua, jolla lauhdevoima otettaisiin hyötykäyttöön.

Olen tietoinen kansalaisten atomikauhusta. Sen mukaan on kaikki, mikä liittyy ydinvoimaan, tuhoisaa. Siinä jää unhoon se tosiasia, että ydinvoimalla tuotetaan perussähkö sekä Euroopassa että muualla maailmassa Afrikkaa lukuun ottamatta. Täällä kylmällä seudulla luulisi olevan luonnollista, että kaikki puhdas – siis hiilidioksidivapaa – energia otettaisiin talteen.

Eelis Pulkkinen
Raanujärvi

» Olen tietoinen kansalaisten atomikauhusta.«
EELIS PULKKINEN

VIERASKOLUMNI

Profeetta Santeri Alkio

Santerin Alkion syntymästä tuli kuluneeksi viime vuonna 150 vuotta. Alkio oli monessa mukana: valtiomies, kirjailija ja lehtimies.

Sain viime viikolla vastaanottaa Alkion kootut päiväkirjat, jotka professori Kari Hokkanen oli toimittanut. Luovutustilaisuus oli arvokas. Maalaisliiton, nykyisen Suomen Keskustan, pääideologin ja perustajan päiväkirjoja olivat luovuttamassa Hokkasen lisäksi puheenjohtaja Juha Sipilä, kansanedustajat Seppo Kääriäinen ja Lasse Hautala sekä puoluesihteeri Timo Laaninen.

Päiväkirjat olivat löytyneet yllättäen muutaman vuosi sitten. Niiden julkaisemista voidaan pitää merkittävänä kulttuurihistoriallisena tekona.

Kolmiosaiseen kirjasarjaan kannattaa tutustua, sillä niissä lukija pääsee keskelle päivänpolitiikkaa ja arkielämää Suomen historian kriittisinä aikoina. Kirjat kattavat ajanjakson vuodesta 1914 vuoteen 1930.

Alkio valittiin yksikamarisen eduskunnan ensimmäisissä vaaleissa vuonna 1907 kansanedustajaksi. Seuraavan vuoden vaaleissa hän putosi eduskunnasta, mutta palasi takaisin heti seuraavissa vaaleissa.

Alkio toimi muun muassa Maalaisliiton eduskuntaryhmän puheenjohtajana, eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajana, sosiaaliministerinä ja eduskunnan varapuhemiehenä. Alkion kollegoita olivat Miina Sillanpää, Väinö Tanner, Juho Kusti Paasikivi, Pehr Evind Svinhufvud ja Kyösti Kallio.

Alkio oli alun perin Suomen työväenpuolueen jäsen. Työväenpuolue muutti nimensä 1903 sosialidemokraattiseksi puolueeksi. Jos Alkio olisi jäänyt työväenpuolueeseen, olisivat päiväkirjojen luovuttajat ja vastaanottaja ehkä löytäneet itsensä samasta puolueesta.

Päiväkirjoissa aukenee myös Alkion luonteen piirteet. Hän oli rakastava aviomies, huolehtiva isä ja ystävistään välittävä ihminen.

Alkio kirjoittaa hellästi vaimostaan, pohtii poikansa koulussa saamia muistutuksia ja järkyttyy syvästi ystävänsä ja kollegansa kuolemisesta espanjantautiin, josta Alkio itse onnistui toipumaan.

Alkiossa oli myös ehdottomuutta, joka ei aina helpottanut toimintaa käytännön päätöksenteossa.

Tammikuussa 1920 hän kirjoitti Maan Ääni -lehdessä seuraavasti: ”Kansojen liiton heimolaisajatuksena tulisi Euroopan niin ikään kiireesti ottaa harkitakseen kysymystä Euroopan yhdysvalloista. On ilmeistä, että oman rauhansa vuoksi Euroopan täytyy ruveta johtamaan politiikkaansa siihen, että valtojen väliltä katoaa tarve pitää yllä sotajoukkoja, tullirajoja ja eriarvoista rahaa.”

Varmaankin Alkion ajattelun punaisena lankana oli sotien ehkäiseminen, sillä hän oli nähnyt ensimmäisen maailmansodan järkyttävät seuraukset. Pasifisti Alkion ajatus eurooppalaisten valtioiden taloudellisen yhteistyön hyödyistä oli joka tapauksessa hämmästyttävästi aikaansa edellä.

Tänään EU:ssa on jo 27 jäsenvaltiota, jotka muodostavat sisämarkkina-alueen ja harjoittavat muun muassa yhteistä maatalous- ja kauppapolitiikkaa. Alkiota saattaisi hyvinkin lämmittää EU:lle viime vuonna myönnetty Nobelin rauhanpalkinto.

Alkio oli myös raittiusaatteen kannattaja. Hän oli yksi keskeisimpiä henkilöitä kieltolain säätämisessä. Kun sitten lakia ei kunnolla noudatettu, Alkion hermot kiristyivät ja hän ryhtyi sosiaaliminiterinä kekseliäisiin toimenpiteisiin.

”Hyvinkään hiiva- ja spriitehtaan kauppakirjat kirjoitin alle vuoden viimeisenä hallitustoimenpiteenä. Jos vain eduskunta nyt hyväksyy, silloin viinatehtailijain vastustuksen selkäranka murtuu”, Alkio kirjoitti joulukuun viimeisenä päivänä vuonna 1919 päiväkirjaansa.

Ja eduskuntahan kaupan hyväksyi.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

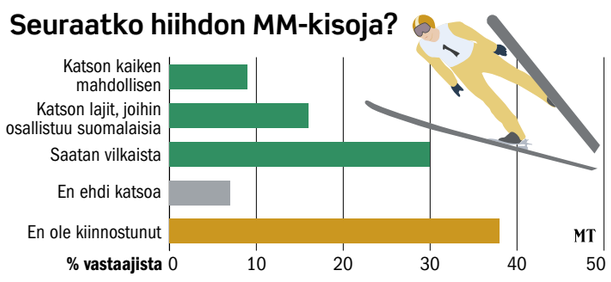

Hiihdon MM-kisat eivät kiinnosta

Hiihdon MM-kisat eivät saaneet viikon kysymykseen vastanneita innostumaan.

Runsaasta 900 vastanneesta noin 40 prosenttia kertoi, ettei kilpailu kiinnosta. Vajaalla 10 prosentilla ei ole aikaa kisojen seuraamiseen.

Noin 10 prosenttia vastanneista katsoo kaiken mahdollisen kisoihin liittyvän ja 15 prosenttia seuraa suomalaisten suorituksia.

Kolmannes vastaajista tyytyy vilkaisemaan kisatarjontaa.

Lahden dopingkäry haisee yhä

Dopingkäryt ihmetyttävät Reposta.

”Yhteiskunnan rahoilla viedään edustamaan kisoihin ja sitten tullaan häntä koipien välissä kotiin, kun on kustu mitallit pulloon. Tuet ja stipendit pois tälläsiltä hormooneilta, lisäksi pois kansalaisluottamus ja sotilasarvo.”

Vuosimalli 50 muistelee Lahden MM-kisojen häpeää: ”Oli kammottavaa katsottavaa, kun Petäjä ja kumppanit selittelivät tekemisiään. Siihen lopahti penkkiurheiluni. Ei innosta vieläkään,vaikka asia on jo historiaa.”

Huippulääketiede etusijalle kirjoittaa: ”Eipä ole kisoissa paljoa katsottavaa ennen kuin suomalainen urheilulääketiede pääsee edes vähän lähemmäs norjalaisen lääketieteen huipputasoa.”

”EVVK”, napauttaa Reilu peli olla pitää.

”Se vähäkin kiinnostus meni aikoinaan suomalaisten dopingsössäilyissä. Suomalaiset pärjää näemmä vain alppihiihdossa ja vilppihiihdossa.”

Urheilurahat syöpätutkimukseen

Mimmi pohtii, olisiko maailma parempi paikka, jos edes osa ammattiurheiluun käytettävistä rahoista ohjattaisiin esimerkiksi syöpätutkimukseen, pyöräteihin tai jokamiesliikuntaan.”

Mimmin kanssa samaa mieltä on nimimerkki Ei oo helppua. Hän muistelee, että maailman köyhyyden poistamiseen tarvittaisiin 200 miljardia [rahayksikkö puuttuu]. Samaan aikaan rahapeleihin kuluu maailmassa vuodessa 170 miljardia. USA:ssa käytetään urheilukaupan tuotteisiin yli 200 miljardia vuodessa.

Kuka saa mennä naimisiin?

Viikon kysymyksessä tiedustellaan tällä kertaa, mitä mieltä olet tasa-arvoisesta avioliittolaista.

Asiaa koskeva lakialoite hävisi 27.3. eduskunnan lakivaliokunnassa pidetyssä äänestyksessä äänin 8–9. Lain kannattajat aikovat viedä asiaa eteenpäin kansalaisaloitteena.

MAIJA ALA-SIURUA

Lihakunnalla kompassi hukassa

Lihantuottajajäsenenä en tunnista enää sitä osuustoimintayritystä nimeltä Lihakunta, johon aikanaan vuoden 1983 alussa liityin ja jossa olin itsekin hallintomiehenä hyvän tovin, noin 15 vuotta. Tämä muutos on tapahtunut viimeisten viiden vuoden aikana. Tämän muutoksen huipentumana on ollut kuluneet kaksi kuukautta, joita olen ihmetyksen ja epäuskon vallassa seurannut. Lihakunta sai alkunsa Savossa ja levisi nopeasti itäisen ja pohjoisen Suomen lihatalonpoikien edunvalvojaksi ja asiainhoitajaksi laajeten viimeisen reilun kymmenen vuoden aikana hoitamaan myös kaakkoisen ja keskisen Suomen lihantuottajien asioita.

Lihakunta on unohtanut perustehtävänsä ja myöskin strategiassaan olevat arvonsa, jotka kuitenkin ovat tänäkin päivänä kirjoitettuna osuuskunnan nettisivuilla ja siten kaikkien jäsenten nähtävissä. Ne ovat tarkoitettu, ilmeisesti, edelleen kuitenkin noudatettavaksi. Silmiin pistävin on kirjoitetun tahtotilan ja käytännön puheiden ristiriita: ”tahto palvella koko jäsenistöä tasapuolisesti asuinpaikasta riippumatta”.

110 vuotta täyttävää osuuskuntaa on käytetty viime kuukausina henkilökohtaisena vallankäytön välineenä ja myös pienen oman edun tavoitteluun mielivän joukon tarkoitusperien toteuttamiseen, mitä ne vaikuttimet sitten ovatkaan.

Tämä selvinnee sitten aikanaan, vuosien kuluessa.

Mielestäni edellä kerrotuissa kohdin on toiminta ollut nyt valtaapitävillä vähintään ala-arvoista, ainakaan minun arvostustani ei se ole lisännyt. On unohdettu perustehtävä, strategian sisällä olevat arvot ja historian painolastina tulevat velvoitteet.

Edellä kerrotuista syistä olen katsonut viisaimmaksi pyytää Lihakuntaa lähettämään eroilmoituspaperit postissa. Jatkan lihantuotantoa ja tilamme kehittämistä ennalta suunnitellulla tavalla eteenpäin ilman Lihakunnan jäsenyyttä, mutta ehdottomasti yhdessä Atrian kanssa. Katson sitten aikanaan, kun tästä kahden kuukauden ajan kestäneestä teatteriesityksestä tai näytelmästä on riittävästi aikaa kulunut, mistä osuustoiminnallinen koti minulle löytyy vai tarvitsenko sitä enää. Se jää nähtäväksi.

Ahti-Pekka Vornanen
Vieremä